

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDŪ.

ABONAMENTE

NU SE FACU DE CÂTU P'UNU ANU SEU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu (52 numere)	lei 24.
Pe sese luni (26 numere)	lei 12.
Unu singuru exemplar	banii 50.
Linia de reclame și insertiuni	lei 2

În Bucuresci, abonamentele nu se facu de cât la administrațiunea diarului, pe banii gata.

SUMARIU

- 1.—Iubescu... poesie de B. A. VIN... Curios om e și asta, el iubescu alte ale, nu lanii cum e moda.
- 2.—D'ale dilei, de SCARMUȘU. Așa sunt râsgâiații și moftangii, norocu că aceștia nu facu parte dintre ei, căci ne-am topit.
- 3.—Licheaua, poesie de MITICĂ, A fost de când lumea și pământul.
- 4.—Instrucționea publică. — Cine pote să dică că nu' i așa, acela este cu măsca pe căciulă.
- 5.—Cugetări, poesie de C. G. CHRISTODORESCU, și da și ba, dacă aî inimă.
- 6.—De tóte. Cine nu crede n'are de cât să vadă.
- 7.—La Jidani, poesie de I. MOISE. Mâncă-i ar fripă cine nu poate fără el.
- 8.—Sonete și ode adresate D'-șorei Alice Spaek, cu ocaziunea beneficiului său.
- 9.—Bibliografie.
- 10.—Teatru.

I U B E S C . . .

Iubescu semeea mândră, virtosă,
Ca pe o flóre ce n'a pălită;
Iubescu cântarea melodiósă,
Iubescu dumbrava care a 'nflorită.

Iubescu onórea, legea, dreptatea,
Si fericirea ce o gustăm,
Cându ne surîde, ah! libertatea,
Cându tirania o alungăm.

Iubescu natura ce 'n tineresc
Si-alu primăverei câmpu parfumat,
Iubescu pâriul care șoptesce.
Amor, placere, neîncetată!

Dér de câtă tóte, pe-acéstă lume,
Iubescu eū téra ce m'a născută,
Iubesc Românul, mîndrul său nume
Iubescu trecutul ce l'a ayută.

Si de aceea, prima-mi cântare,
Amu îndreptat'o p'acestă pămîntă
Spre România; și cu 'nfocare,
Eū voi cănta-o pîn' la mormînt!..

B. A. Vin...

D'ALE DILEI

Interpelatiunile, acest drept consacrat pentru limbui din Cameră și Senat, a băntuit dilele din urmă corporile noastre legiuitoré cu furia unei epidemii. Si cu tóte discursurile preservative ale președintelui consiliului, a fosu peste putină ca acei ce sufer mai mult de *afectiunea* dreptulu de interpellare să nu lase în urmă tristul spectacol al unei teribile măncăriri de vorbă.

Să lăsăm pe dd. Deșliu-Kogălnicenù, acești duoi emuli din matorul corp, cari manevreză într'un mod admirabil cu dreptul de interpellare; dar putem să privi fără compătimire epidemia care s'a incins atât de grozav în Adunarea de la Mitropolie unde un deputat anunță d'odata 70 de interpellări la căte-să septe ministri?

Aceasta este intr'adecvăr ceva simptomatic!

Dar ni se pare că unu din suveranii noștri cauță într'adins *bola* cu luminarea. Căci, decă trebuie să credem pe confrății nostri de la gazetele parapontiste, ei urmăresc scopul d'a întârdia budgetele spre a ajunge astfel la finele sesiunii tot fără budgete, în căt guvernul să fie silit a mai acorda încă cătva timp d-lor deputați, spre a se ocupa de acăstă interminabilă cestiune budgetară, și astfel d-lor să mai pote încă, barem căt o ține postul pascelui, să se îndope cu stridi și cu meci, la Frascati, în socotă bietei diurne.

Penă la o probă contrarie, écă care este scopul interpelatiunilor. Elu este negreșită de condamnată pentru uă majoritate liberală, din care abia putem face căte-va onorabile exceptiuni cu acei deputați cari și deteră demisiunile, preferindu mai bine d'a deserta de la postul unde i-a trămisu *încrederea* mandatarilor lor, de cătă a măncă diurna de giaba.

Căți-va éns din demisionați, în urma rugăciunilor ce li s'a făcută, și reluară locul de onore pe băncile adunării; de aceea și noi ne grăbim a'i felicita pentru sacrificiul ce a făcută pe altarul... diurnel.

Așa se petrecă lucrurile în regimul represiv.

Primul Ministru se adresă la majoritate, o

conjură în numele intereselor naționale a lucra diuna și năptea spre a rezolva uă dată cestiunea bugetară; elu le dice că *vorba multă e săracia* omului; majoritatea éns că *suverană*, căci se compune din *suverani*, respunde la rindul ei că *cine merge încetă departe ajunge*. Vorba turcului Mehmet mof tangi paşa ghebosulu.

Vedeți armonie constituțională.

Fiind că ne fu vorba de bugete, să nu uităm d'a menționa votul ce s'a dată pentru aprobarea bugetului Eforiei Spitalelor, cu care ocaziune amicul nostru doctorul Poly-zoon (Baccea) și vîrsă focul său pe acea administrație care se administreză așa de rău, de căd d-lui fu dată afară de la spitalul Colțea ca uă măsea stricată.

Discursul d-lui Poly-zoon a facută atâtă sensație în adunare în căt unul din deputați a și făcută întrebarea déca Cameră pote avea competență unui dantist, spre a judeca déca d. Poly-zoon a fostu său nu măsea stricată după cum pretinde.

Dér incidentul închidește fără a se da acăstă lămurire, așteptăm că d. Dr. Poly-zoon să arate prin presă defectele Eforiei spitalelor, pe cari n'a avută timpul să le arate de la tribună. Pentru acăstă colonele *Ghimpelu* i sunt deschise, plătind, se înțelege, costul insertiunii, nu ca pînă acum de pomana.

Nu putem termina aceste rânduri, fără a menționa despre ruptura coaliției de la Masar-Pașa.

Acăstă ruptură era naturală. După ce aș surpată stăvileare, apele intruite se retragă la matca lor.

DD. Kogălnicenù și Iepureanu nu putea sta multă timp întruniti cu partitul liberal-național, pe cătă vreme matca lor ii atragea airea.

Dar déca ruptura s'a făcută intre persoane, principalele continute în programul lor au rămas intacte; și noi urăm guvernului deplin sucesu în realizarea lor, fie chiară în ciuda acelora, cari de acum încolo, nu va face de cătă a'i pune bęte în rōte.

Scărmușu.

LICHÉO'A

Ah ! plină ū lumea de murdărie :
 În oră ce parte te 'ntorcă nu vedă,
 De cătă piață ce voră să fie
 Său să te facă, 'nțelepți să ū credă !
 Rară ici și colea 'ntâlnări în cale,
 Ună omă cu minte : bună și virtosă.
 Déră totă d'aura, la deală, la vale,
 Vedă mai multă monstrul celu urăiosă !
 Câte-o jughișă care te-ară suge,
 Cară să te 'nsele ne 'necată vrea ;
 Si ca pe lână să te îndruge,
 Câte-o lichea !

Politicoșii latră la lună
 Ca și cătei cei nărăvași.
 Toți advocații facă dreptul strună,
 Déră multă adesea suntă nevoiașă.
 Multă te înselă; și cu finețe,
 Îți spune moftură cumă năgândită !
 Suntă secă. Îți pare plină de blândete
 Si chiară de carte ! Ești păcălită !
 Prin ei adesea, mai în totă locul,
 Vedă căte-ună tînără, căte-o baccea
 Care cu vorba 'să face noroculă,
 Câte-o lichea !

Vedă băetă sumă, prin cafenele
 Sejendă de vorbă. Scîfă ce vorbescă :
 De desfrinare, numă de rele,
 Jucândă pe aură se 'nveselescă !
 Într'ală parte, susă prin salone,
 Staă enconiște la sindrofi;
 Multe'să spoite. Multe cucōne
 Pară a fi diavoli curăț stafii.
 Ele 'să daă ifosă ! Așa dără lume,
 Si prin salone, prin cafenea,
 Se găsesc monștri, se găsesc ciumă,
 Câte-o lichea !

Prăvăliașulă cutare 'tă spune,
 Cândă cumperă marfă, că'i assortată
 Cu stofe mândre, cele mai bune.
 Ce 'n tără străine elă a aflată !
 Totă îți îndrugă până te 'nșelă,
 Gura 'să e plină de mari minciuni:
 E o piață, e o spălă
 Cu doră de aură. De' cu perciuni
 Său cumă se dice: *Jidău*, m'asă plângă ? ?
 O ! nică o dată ! Dér nu' așă;
 Prin magazinuri, decă mâna' tă strângă,
 Câte-o lichea .

Scopu-mă nu este, să' spună în parte,
 Pe fie care. Totă, credă, că'i scîfă :
 Ei să vădă astăzi, pré de departe
 Că nu suntă sinceri, nu suntă cinstiți!
 Decă s'avemă grije, căci la totă pasulă
 Dăm de urgie : ne întâlnimă,
 Cu-acela care 'să a lungită nasulă,
 Pe care adesea noi ilă iubim...
 Așă vrea ca 'n tără cea Românăscă
 Tote aste soiuri băla prea rea,
 Să nu mai fie. Să se gonescă,
 Oră ce lichea .

Mitică.

INSTRUCTIUNEA PUBLICA⁽¹⁾

Facultatea de medicină. — S'a bucurată forte chiefulă de risu ală *Ghimpelui*, vădendă starea de 'nflorire 'n care se află facultățile de sciință și litere din București; multă hasă a făcută de decaii loră, multă de istețele invățătură ce unii din dascăli daă bieților elevi cari, de n'ară fi legați de bursele lunare, n'ară mai da prin palatulă academiei optă și cu-a brânză nouă. Intorcându-se dără la redacție, a scrisă în condica negră numele celor pricopsiți și, ca resumată, următoarele conlusiți :

«Cândă uă facultate de litere are Laurian, Cernătescu, Marțafor Ke ta lipă; cândă sciințele se concentră 'n kir Ioniță ală moșulu Marin, în Exarchina, în Majoră Ciob-in-nasă, în Orășescu ke ta lipă, — cum să n'avemă atăția ingineri, atăția profesori, atăția scriitori, atăția astronomi, atăția savanți. D'aia ună Bauer, ună Dianu, ună Grandea suntă

somitățile noastre literare, scriitorii cei eminenți ai tărări; d'aia Major Papazoglu trece dreptă mare archeolog; d'aia Alardă și Charlieră nici n'au ce ciordi de pe la noi; d'aia socotelile mergă găitană și cărtile resară, ca ciupercile, cu sutele pe lună, cu miile pe ană.»

Astă-felă scrise *Ghimpelui* la condica negră, și țup ierăși la Universitate, ca să vădă cum staă la noi lucrurile cu meșteșugul lui Ipocrat și cu sciința lui Esculapă.

Cerceta dără despre facultatea de medicină.

Ună felă de țircovnică năltă și slabă, mai multă albă de cătă căruntă, sta 'n visunia cea pré frumosă, numită cantălerie, și cosea la dosare. C'un crămpăie de plăvăsă în gură, ori de lemnă, ori c'ună bătu de kibrită, moția ca ună nătăfletă. *Ghimpelui* lăua dreptă îngrijitorul palatului și 'lă rugă să' spue 'n ce parte vine facultatea de medicină, căci într'astă palatul suntă tóte grămadite, în cătă nu le mai daă de căpătai. Individul ănsă se supără focă și cam răstită, răspunse că ună decană ca d-lui n'are vreme d'astea, de óre-ce nu își poate lăsa importanta și sciințifica ocupătione a cóserei dosarelor.

Inchipuită-vă că era *decanul* !

Bre ! dără grozavă a mai bătută pîrdalniculă pe bietele noastre facultăți ! De unde-o fi tunată și-o fi adunată pe decană ăștia, căci totă suntă bătuți cu leoca ! Nu e unulă mai pre josă de altulă ! Frații gemeni și leță, asemănău-se ca două picături de lapte.

Cum ilă chiamă frate ? Polyzos, nume care dă locă la multe caramboluri ! Si mai e și deputată pe lângă că e 'n consiliul medical și 'n căte alea tóte !

Şăsta deputată ? Ei, apoi nu mai e de vorbă ! Decană ăștia, par că'i unu făcută, trebuie să ocupe căte 5—6 funcționi, ca și cumă ară avé invățătură și inteligență cătă 5—6 ómeni de cei simpli bători de apă.

Décar fi să ne luăm după proverbul că pescele de la capă incepe să mirosă, apoi ferice de medicina noastră. Norocă că mai e ună Calenderolu, ună Marcovici, ună Sergiu, care să nu se dea netezului, țindă la sciință 'n ciuda Decanului. Căci, de n'ară fi ei, ce ne-amă face cu Protică, Anastasovici, Alexianovici și totă Bulgărașii negustori, pripășită pe la noi de pe timpurile de frumosă memorie când acești felcerăși ambla pe uliță strigăndu : *dofstor bun, dofstor bun* !

D. Davila se inglindesce cu chimia, la facultatea de medicină. Sărăca chimie ! cândă d-sea e la parada — și 'ntr'uă parada o duce ! — cândă e la smotru, cândă însoțește pe Domnitoru în călătoriile din tără, cândă are trebură pe la Asilă, când e ocupată cu Eforia spitalelor, atâtă civile, cătă mai cu séma militare, chimia urlă 'n amfiteatrul Colții mai rău de cătă căinii la lună. Vedă că la noi totă lumea are căte 7—8 ocupătioni, astă-fel în cătă unulă singură scie tóte lucrurile de pe pămînt.

De cândă Obedenaru și-a luată lumea 'n capă, ca să scape de doftorașii d-lui Davila, de intrigele unora și de cabazlicurile altora, medicina merge găitană 'n tără noastră, în cătă putemă dice fără sfîrșă că ne-a umplută de brânză.

Și cum să nu ne umple, cândă d-lă Brânză a ajunsă să fie luceafărulă sciinței, în necazulă botaniculă Grecescu, care nu mai e băgătă în séma, fiind că pré e negru-țigană. De aceea și d. Brânză, recunoscându superioritatea albilor asupra ocheșilor, se rățoescă de dică ce e astă, precum amă arătată adesea prin aceste colone.

Kir Turnidis, alias Turnescu, se ține de carghioslicuri în loc de medicină. Adică medicul n'a fostă de cândă lumea. Noroculă d-séle a fostă că a avută aplicare mare la măcelărie, artă 'n care s'a perfectionată în Rue Mouffetard din Paris. D'altăminterea d-sea abia are vreme să scrie 'n foile par-

tidei (?) necum să' să mai pótă vedé de spitală și de scolă, adică de lectii ! Unde mai puță gărgăună de mare senator ! Oră cum insă, năravulă d-séle e cunoscută. *Tocmăela* e sistemul ce practică cu atâta dibăcie. «Mergă unde mă chemă, dice d-sea, deca 'mă dai 50 de napoleoni ! de unde nu... să móră !» Mai umanitară și mai demnă decâtă așa nici că se mai pótă !

D-lă Vlădescu își scôte ochii și 'tă asurdesce urechile cu moftalmologia, clinica oculistică, și tóte parascoveniele astea care numă la noi în tără nu vor prinde rădecină, cum nu prind terburile d-lui Brânză. Unde mai puță altoiulă adusă din Bruxelles și casa de bolnavie ! Tóte astea suntă trebură, nu glumă, care aducă căștigă fără cizită.

Să mai înșirămă óre și pe cei-l-alți Ipocrați și nostri ! De prisosă, cândă, cu totă sciința ce spună că aă, nu suntă în stare să gonescă mórtea dintre noi, ba nici chiară pe dênsă nu se potă scăpa din ghărele cele măngâioase.

Faptul de căpetenie, ce se pote constata la a-céstă facultate e 'nlesnirea cu care trecă esamenele de admisie pentru libera practică nu numă cei ce aă învățătă căte ce-va, dără și cárpacă care aă studiată ce-aă uitată cei-l-alți. In lista celoră admisi (și care măne, poimane, voră fi numiți medici de districte său cine scie mai ce) amă văduță felceră care facă rușine diplomei ce-aă căpătată p'auarea și tără 'n care aă fostă recunoscută capabilă d'a o-moră omenirea.

Cătă despre scola superioară (oleo !) de farmacia și scola totă superioară de veterinarie, la ce să ne mai ocupămă noi, cândă nici ministri, nici deputați, nici cei interesati nu voră se facă nimică pentru dênsale ? S'apo... la ce să mai facă ? Ce tăbuescă farmaciști, cândă Nemții, Ungurii, Oreei și tóte lăftele aă monopolul farmaciilor și cândă tóte aceste bolbotine ne vină din străinătate ? Ce-o să mai îngrijescă veterinarii, cândă viteloră li se vine numă pielea 'n tărgă, căci restulă mōre mortăcină, de fome; cândă tărani și înjugă copii la plugă, în locă de boi; cândă fie-care ofițeră, fie-care particulară ce are că e singură veterinară și 'să îngrijescă singură dobitoculă, ca se'lă omore totă elă, care lă cumpărată ?

Nu, domnule Turnide, nu d-loră în *vică*, nu d-le decană, nu așia se procopescă sciință; destulă văță imboagătită, destulă ată omorită... după regulele artei; mai puneti-vă și pe lucru; mai înățăti și noile descoperiri, mai citiți și noile progrese ale sciinței, și munciți ăiu și năpte, lăsândă naibii paradele, gazetele ciocoesci, Bulgaria, smotrurile, intrigele și zizaniele.

C U G E T A R I

Cine în lume cu 'ncredințare
 Pote să dică : «Sum fericită ?»
 E miculă flutură ? paserea care
 Cântă prin codrul celu înverdită ?...

O nu, căci vîntulă suflândă rădică
 Pre miculă flutură și 'lă perde 'n noră ;
 Iar cândă vr'ună uliu spre păsărică
 S'aruncă, dênsa s'ascunde 'n floră !...

Așă dar nimiră nu pote 'n lume
 A fi ferice : căci omulă chiară
 Tristă, relei sörte va ! să supune
 Gustândă în viéță totă chină amară !

Dér' căte-o dată în poesie
 Cérca fericea a 'să căuta,
 Credendă că pote durerea 'i vie
 In cupă dênsă a o 'neca.

Dér' cătă să 'ncélă, cătă să-amăgesce !...
 Căci de dreptatea o va cântă,

(1) A vedea Nr. 4 și 5 ale *Ghimpelui*.

G H I M P E L E

Toți, toți în lume îlă asupresce :
Căci toți voră numai tărra-a fura !

Da! de-arătă dreptul te condamnéză
Celă care fură... De linguescă
Atunci, e altă-fel : toți te stiméză
Si 'n fericire poți să trăiescă...

Așa, în lume nu potu să fie
Nică chiară aceia, dă, fericită
Cari și spună dorul prin poesie!
Si ei suntă, Dómne, nenorociți!...

Căci, cei și dănsa în lume ore?
Unu visu ferice dăr' trecetorū!
Să nu mai crădă, că-aici sub sōre
E 'n fericire, vre-unu muritorū!

Căci ea e-o fee ce ne-amăgesce
Cu-a ei viclene promisiuni,
Si, văi!... când credem că nezîmbescă,
Sbora cu-a nōstre ilusiuni!...

C. G. Hristodorescu.

D E T O A T E

În ședință Camerei de Lună, 7 Februarie, după terminarea formalităților obișnuite, se dă citire demisiunilor date de d-ni Maior Pilat și T. B. Lătescu.

O voce. Astă a ajunsă o molimă.

O altă voce. O angină difterică.

O a treia voce dacică. Să li se dea o alifie.

Doctorul Polizu. Cer cuvântul.

Bielul om nu vrea să lase pe omeni să sufere, căpătând tot-odată și căță-vă clienti, nescindu că era vorba de demisiuni.

Flămândul tot codri visăză !

*

O dată cu apariția carierei nōstre din numărul trecut, și cu cererea cuvențului în Cameră asupra epidemiei de către doctorul Zoon-Poli, poliția a desființat numerile mari și felinarele verdi de ore-ce și le-a adoptat cel notați de noi în numărul trecut.

*

Ni se spune că la monastirea Cernica ar fi aderatul raiu pe pămēnt, aci nu este nicăi dureri, nișă suspin, ci viță fără de sfîrșit.

În față unei atâtă de mari fericiri și mărele păcate în care este cădută parchetul nostru cu apărarea lui Verdeanu și Dimancea, n'ară face rău a se transporta și el la Cernica, în timpul postului și prin rugăciuni pe la sfintii părinți să și pótă căpătă fericirea ce abundă în acea monastire unde sunt numai sfinti, căci aci este descoperit mijlocul a face din tot draci sfinti, astfel și parchetul nostru s'ar sfinti facend și ei la rândul lor din sfinti draci.

*

Nu scim de căi în alte părți ale lumii se vede ce se vede la noi. Debitanții de băuturi spiritose, să afișeze pe strade că dau reprezentări teatrale în cărciumile lor, fără ca nișă o autoritate să observe infamiile ce se pune în față publicului.

Dăcă aceste cărciumi dau reprezentări teatrale și bacanale, de ce nu închideți teatrul național pe care l'ati părăsită de multă timp! închideți-lă și lăsați și mai multă cămpă liber corupțiunei și coruptilor și să vă fie de bine.

LA JIDANI

De cătă unu pe ei n'au, în sinu cu frigulă,
De cătă unu pe Argintulă, de cătă unu cultă
Căstigulă.
Depărătianu.

O voi, pre-a căroru frunte e scrisă : Vicienă,
Ființe asvările în ore de urgiă
Ca pulberea în vîntă,

Ce găndă aveți în lume?... Ce stimulă vă șoptescă
Să smulgeți România, ce 'n sinu vă nutresce
Din sacrulă ei pămēntă?...
Vroiți a ei peire?... Aveți acăsta vină?...
Vroiți ca România să ajungă Palestina,
O țară de pigmei?...
Din care voi! cu sete să sugeți cea din urmă
Suflare de viță, voi, rătăcită turmă.
Ce vă numiți Evrei?...
Comete rătăcindă, ce când lumea-i măchnită
Veniți să-i creșteți grădua dureră ce-o agita
Prin intrigă, calomii;

Aveți vre-ună conștiință?... vre-ună simță de omenire?
Saă nu găndiți, în viță, de cătă prin jefuire
Să faceti avuții?...
De când nasceți în lume, aveți în sufletu ură
Pre celu ce vă nutresce, vă dă pânea din gură
Si haina după elu!...
Ii lingetă antei mână luându-i banulă ce-are,
Si-apoi, dreptă răsplătire, îlă sugetă fără cruceare
In modu sordidu, mișelul!...

Si apa de la gură ne-o lăsată prin violenie,
Eră când ne-e sete tare ne dați cu astuția
Oțetu și fieră chiară!
Veninu ce ne omoră pre când voi toți de mână
Jucăți măryava horă, pre tărîna Română,
Ridându de noi amaru!...
Flagelul omenirei din seccie autice
Ați fostu, — și astă-dă incă vroiu totu să se strice
Să fiți numai voi tări.

Voi, spectre multă hidose, de caru și copii
Se speră și fuge, er morții ca și vii,
Tresară ca mică cu mară!...
O voi, mișeș în fapte ce ată născută trădarea,
Perfidia, minciună și intrige murdere,
La ce vă așteptați?...
Vedeți lumea-é sătulă de-atâta suferință
Deci incetați cu vrajba, căci negra-vă dorință
N'o s'o realisați,

Destule dile triste; destulă-amăraciune,
De-atâtea veacuri sumbre, de când lumea totu spune
Că voi ne torturați
E ora cea din urmă! cătați dăr' indreptare,
Căci Cerulă ce vă vede, va da arma cu care
Vomu fi de voi scăpați!...
I. Moise.

SONET

D-REI ALICE SPAAK

PRIMA-DONA ASSOLUTA

CU OCASIU NE BENEFICULUI SEU IN OPERA DON PASQUALE

Mai lin e acel freamătu, ce primăvara-adie,
Adențele murmură, ce ta nice șoptescă,
Zefirii ce se șugăndă pe vescă cămpic,
Saă duceleții acente, ce sufletul răpesce

La voceați mlădișă, simțirea reinvie,
Si 'ncântătore visuri tristețea răspescă;
Atâtă e de putinte înaltați măestrie,
Ce-aplausele noastre deajunsu nu'ți răplătescă.

Duiosă, dulce-Aidă, și gingășe Rozină,
Plecă dintră noi acumă, dară suvenirea ta
Mereu va fi neștearsă, și până să revină

Momentulă revederii, cu doru vomu aștepta
Incântătoreăți voce, figura ta senină:
Nu te uitămă pe tine nișă tu nu ne uită.

Bucurescă 1877

REPREZENTĂȚIA ÎN BENEFICIUL
DOMNISOAREI ALICE SPAAK

PRIMA-DONA ASSOLUTA

ODA

O Spaak cu alu tău cântecu plăcutu ne ai incantat,
Cu joculă tău dramaticu în sufletu ne-ai mișcatu!
Artistă minunată : sciință și simțire
Tu aș și alu nostru publicu amantă alu divei arte
Ce scie consolare la inimă a imparte,
Păstra-va despre tine o dulce amintire!

Bucurescă 1877 Mai mulți abonați

BIBLIOGRAFII

La librăria musicală a D-lui Ghebauer din calea Mogoșoaie se găsesc următoarele opere musicale :
DOMNUL TUDOR, poesia de Niculescu, musica de George Brătianu.

SUVENIREA, poesia de Vucici ; musica de George Brătianu.

La librăria Ianda și Schandrovici :

CHIMIRUL, cuplete de Bucuresceanu, musica de George Brătianu.

MASCA, cuplete de Gănescu, musica de George Brătianu.

DEDICATIE D-NFİ G., ROMANTĂ de Orasanu, mesica de George Brătianu.

STREINUL, ROMANTĂ, de Sihleanu, musica de George Brătianu.

MÓRTEA LUÍ VLAD DRACUL, poesie de Ciru Economu, musica de George Brătianu.

A eșit de supt presă și se află de vîndare la librăria musicală a d-lui Ghebauer

HORA SURIOARA

Compusă pentru Piano

DE

MARIA CHR. IONIN

Dedicătione on. Membri ai desființatei Eforii a scărelor, de la înființarea scărelor centrale de fete din București ca omagiu de recunoștință.

A eșit de sub presă :

MANUALU

DE

ISTORIA UNIVERSALE MEDIA

PENTRU

USULU ELEVILORU DE AMBELE-SEXE

DIN SCOALELE SECUNDARE PUBLICE SI PARTICULARE

ELABORATA DE

M. MICHAESCU,

Profesor de Istorie și Geografie în Scăola centrală de fete din Capitală

PARTEA II.

A eșit de supt presă și se află de vîndare la toate librăriile din teră :

Plantele cultivate în Grădina Botanică din București în cursul anilor 1871 până la 1875 de Dr. D. Grecescu, profesor la Scăola de Farmacie a Universității din București, un volum în 8°, de 200 pagini cu un planu litografiat. — **Pretul leii 2 bani 50**, la toate librăriile.

A eșit de supt presă și se află de vîndare la toate librăriile din teră :

STELLA

TRAGEDIE ÎN CINCİ ACTE DE GOETHE.

Traducătione de Niculae Niculescu.

Pretul unu exemplar 80 bani.

A eșit de sub tiparul romanul :

FRATII CORSICANI

de Al. Dumas, traducătione de Al. D. Iarcu, și se află de vîndare la toate librăriile. — **Pretul 1 franc**. Pentru mai multă de 10 exemplare rabatul 20 la sută.

CALENDARU PERPETUŪ

aplicabilu la stilu nou și la stilu vechi. Studiu forte seriosu și folositore asupra calendaristicăi, de G. V. Sandu. — De vîndare la toate librăriile.

TEATRU ROMÂN

COMPANIA DRAMATICĂ REPREZENTATĂ SI DIRESĂ DE MIHAIL PASCALY

Duminică 13 Februarie 1877.

CURIERULU

DIN

LYON

Dramă în 5 acte și 8 tablouri de D.*

Bucurescă.—Neua Typ. a Labor. Rom., Str. Academiei, No. 19.

ACTUALITATE

LITOGRAFIA M.B. BAER, BUCURESCI.